

Sygn. akt

III AUa 564/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Roman Skrzypek (spr.)
	Sędziowie:	SSA Urszula Kocyłowska SSA Alicja Podczaska
	Protokolant	st.sekr.sądowy M. Piekielek

po rozpoznaniu w dniu **25 września 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **K. G.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

o emeryturę pomostową

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Krośnie**

z dnia **27 marca 2013 r.** sygn. akt **IV U 1753/11**

o d d a l a apelację.

Sygn. akt III AUa 564/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 września 2013r.

Decyzją z dnia 22 sierpnia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w J. odmówił K. G. ustalenia prawa do emerytury pomostowej, powołując się na ustalenia wskazujące na brak spełnienia wszystkich przesłanek warunkujących prawo do tak określonego świadczenia, wymienionych w art. 4 ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656).

Zakład wyjaśnił, że wnioskodawca udowodnił 37 lat 6 miesięcy i 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym jedynie 13 lat 3 miesiące i 14 dni pracy w szczególnych warunkach. Zakład nie uznał zatrudnienia wnioskodawcy w okresie od dnia 10 października 1980 r. do dnia 1 grudnia 1980 r. oraz od dnia 8 grudnia 1980 r. do dnia 31 grudnia 1981 r. na stanowisku kierownika zmiany w Polskim (...) Oddział w S., bowiem nie wykonywał on pracy bezpośrednio przy stanowiskach robotniczych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a ponadto w przypadku uwzględnienia w/w okresu jako pracy w szczególnych warunkach nadal nie zostałby udowodniony 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca K. G. zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego przez błędne przyjęcie, że nie spełnił przesłanek z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych i § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Wnioskodawca wskazał, że w zakwestionowanych okresach wykonywał prace kierownika zmiany sprawując kontrolę międzyoperacyjną, kontrolę jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, na których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie – wykaz A, dział XIV, poz. 24, co zostało potwierdzone w wydanym świadectwie pracy. Wnioskodawca wskazał, że pełnił dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach wydobywania(...), a praca ta wiązała się z dużym ryzykiem i niebezpieczeństwem, np. w przypadku(...), dlatego wszelkie prace obróbcze i zabiegi na (...) odbywały się wyłącznie pod nadzorem osób sprawujących dozór (...) i posiadających uprawnienia nadane przez Okręgowy (...)

Wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do emerytury. Jednocześnie przedkładając kolejne świadectwa pracy w szczególnych warunkach, wniósł o ponowne rozpatrzenie jego uprawnień do emerytury pomostowej.

Kolejną decyzją z dnia 30 września 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. ponownie odmówił wnioskodawcy przyznania prawa do emerytury pomostowej wskazując, że nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Zakład nie uznał, że w czasie zatrudnienia w Polskim (...) i (...) Oddział w S. na stanowiskach specjalisty ds. eksploatacji oraz specjalisty ds. intensyfikacji w okresach: od dnia 1 stycznia 1982 r. do dnia 31 marca 1986 r., od dnia 1 kwietnia 1986 r. do dnia 21 września 1986 r., w dniu 28 września 1986 r., od dnia 11 października 1986 r. do dnia 15 listopada 1987 r., od dnia 22 listopada 1987 r. do dnia 14 kwietnia 1988 r., od dnia 15 listopada 1990 r. do dnia 13 stycznia 1991 r., od dnia 15 stycznia 1991 r. do dnia 17 stycznia 1991 r. i od dnia 19 stycznia 1991 r. do dnia 5 lutego 1991 r., wykonywał pracę wskazaną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca zarzucił naruszenie prawa materialnego przez błędne przyjęcie, że nie spełnił przesłanek z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych i § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Wnioskodawca podkreślił, że wykonywanie pracy specjalisty ds. eksploatacji i specjalisty ds. intensyfikacji wiązało się z przebywaniem bezpośrednio na terenie (...), w terenie i nie wymagało czynności administracyjnych, a jej wykonywanie nie było związane wyłącznie z czynnościami wykonywanymi przez niego osobiście, ale także z nadzorem nad pracą m.in. wiertniczych. Odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i wskazał, że wnioskodawca nie posiada okresu 15 lat pracy w warunkach szczególnych, zaś jego praca na stanowisku kierownika zmiany oraz specjalisty ds. eksploatacji i specjalisty ds. intensyfikacji polegała przede wszystkim na wykonywaniu czynności administracyjno-biurowych, zatem nie można uznać, że stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał kontrolę międzyoperacyjną, kontrolę

jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, na których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie po rozpoznaniu sprawy wyrokiem z 27 marca 2013r., sygn. IV U 1753/11 oddalił odwołanie.

Rozpoznając sprawę Sąd I instancji przeprowadził dowód z akt osobowych K. G., z jego zeznań oraz zeznań świadków B. O., A. Z., M. C., J. K., J. R. oraz opinii sporządzonej przez biegłego specjalistę organizacji i zarządzania przemysłem oraz bhp M. M. i opinii biegłego sądowego w zakresie bhp R. K..

Na podstawie tak przeprowadzonego postępowania Sąd I instancji ustalił, iż wnioskodawca ur. (...), po okresie pracy w (...) Fabryce (...)w S. na stanowisku robotnika magazynowego, odbywał zasadniczą służbę wojskową, a następnie podjął studia na Akademii (...)

w K. w latach 1973-1978 i uzyskał tytuł magistra inżyniera.

W Polskim(...)Oddział w S. wnioskodawca pracę rozpoczął 2.05.1978 r. kolejno zajmując stanowiska: starszego referenta techniczny, następnie kierownika zmiany na Kopalni (...), specjalisty ds. eksploatacji(...)w D. Eksploatacji R. i Produkcji (...), specjalisty ds. obróbki i intensyfikacji w D. Eksploatacji, a w końcu specjalisty ds. intensyfikacji w D. Eksploatacji. Wykonując pracę na stanowisku kierownika zmiany wnioskodawca sprawował bezpośredni dozór i kierował pracami (...) zgodnie z zatwierdzonym planem ruchu, zgodnie z zasadami techniki(...) i przepisami bhp i przeciwpożarowymi. Wnioskodawca dozorował na pierwszej zmianie roboty eksploatacyjne włącznie ze zorganizowaniem stanowisk pracy pracownikom (...), przygotowaniem urządzeń i narzędzi do prac eksploatacyjnych, rekonstrukcji odwiertu lub likwidacji (...), a także kontroli sprawności działania urządzeń, w tym urządzeń ciśnieniowych czy dźwigowych. Miejscem pracy wnioskodawcy był teren (...) (...). Jego nadzorowi podlegali pracownicy (...) zatrudnieni w szczególnych warunkach. Nad pracownikami tymi wnioskodawca sprawował bezpośredni nadzór. Do obowiązków wnioskodawcy należało także prowadzenie niezbędnej dokumentacji eksploatacyjnej. Czynności te były bezpośrednio związane z dokumentowaniem procesu wydobywczego, prawidłową eksploatacją maszyn i urządzeń, z bezpieczeństwem i higieną pracy, a ponadto były wykonywane bezpośrednio na terenie(...) lub w barakowozie.

Wykonując pracę na stanowisku specjalisty ds. eksploatacji, jak i specjalisty ds. intensyfikacji odwołujący pracował zarówno w biurze, jak i na terenie(...), wykonując ją mniej więcej w połowie czasu pracy w biurze i na (...). Do obowiązków wnioskodawcy jako specjalisty ds. eksploatacji należało projektowanie i analiza technologii i techniki (...), bieżąca analiza wydobywania, prognozy, statystyka, ocena raportów dziennych wydobywania, składanie zapotrzebowań na sprzęt i urządzenia do obróbki (...), opracowywanie planów ruchu, prowadzenie ewidencji środków trwałych i przedmiotów nietrwałych będących w dyspozycji działu, prowadzenie dokumentacji związanej z likwidacją środków trwałych, sporządzanie odpowiedniej dokumentacji i sprawozdawczości. Do obowiązków wnioskodawcy jako specjalisty ds. intensyfikacji w zakresie jego obowiązków biurowych należało m.in. projektowanie, opracowywanie metod intensyfikacji wydobywania (...) ocena zastosowanych rozwiązań, metod i technologii; przygotowanie dokumentacji ruchu zakładu; uczestniczenie w komisjach, przy kołaudacjach, odbiorach, rekonstrukcjach i likwidacjach; stała współpraca ze służbami technicznymi i jednostkami organizacyjnymi zarządu przedsiębiorstwa; stała współpraca z jednostkami zewnętrznymi, śledzenie na bieżąco aktów normatywnych, wytycznych i zarządzeń; sporządzanie dokumentacji i sprawozdawczości. Praca na stanowiskach specjalistów polegała w przeważającej mierze na pracy biurowej, koncepcyjnej, projektowej lub analitycznej, natomiast ewentualne kontrole na eksploatowanych (...)w celu kontroli urządzeń i sprzętu służącego do obróbki (...), zastosowanej technologii, przestrzegania zasad techniki (...), wykonywanych zabiegów intensyfikacji wydobywania itp. nie były wykonywane w pełnym wymiarze czasu pracy i nie wiązały się z bezpośrednim nadzorem nad stanowiskami pracy w szczególnych warunkach. W czasie pracy na tych stanowiskach wnioskodawca nie sprawował bezpośredniej kontroli nad pracownikami zatrudnionymi na (...).

Dalej Sąd ustalił, że w okresie od dnia 2 kwietnia 1991 roku do dnia 22 maja 1996 roku wnioskodawca prowadził działalność gospodarczą, a od dnia 23 maja 1996 roku do dnia 7 lipca 2011 roku pracował w (...) S.A. jako kierownik zmiany eksploatacyjnej, kierownik eksploatacji, inżynier systemów eksploatacji i starszy inżynier systemów eksploatacji. Okres tego zatrudnienia organ rentowy zaliczył wnioskodawcy jako okres pracy w szczególnych warunkach w rozmiarze 13 lat 3 miesiące i 14 dni.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków odnośnie charakteru zatrudnienia wnioskodawcy na stanowisku kierownika zmiany (...), jego obowiązków w zakresie nadzoru nad pracownikami (...), a także zakresu jego obowiązków biurowych na tym stanowisku. Sąd dał także wiarę zeznaniom świadków odnośnie charakteru pracy wnioskodawcy na stanowisku specjalisty ds. intensyfikacji oraz specjalisty ds. eksploatacji, a w szczególności faktowi, że w tym czasie nie nadzorował pracy pracowników zatrudnionych w szczególnym charakterze, lecz kontrolował wprowadzenie w życie projektów intensyfikacji lub sprawował kontrolę nad prawidłową eksploatacją złożeń w sensie technicznym. Ich zeznania w tej części zgodne są z zakresami czynności wnioskodawcy oraz oceną pracy wnioskodawcy dokonaną przez biegłych sądowych na podstawie dokumentacji osobowej wnioskodawcy z jego zakładu pracy. Sąd nie dał wiary świadkom w zakresie stwierdzenia, że wnioskodawca wykonując pracę na stanowiskach specjalistów 90 % czasu pracy spędzał w terenie, zaś pozostałe 10 % w biurze.

Miarodajne dla oceny narażenia wnioskodawcy na działanie czynników szkodliwych w pracy, tj. związane z kwestią wykonywania przez niego stałej pracy w warunkach szczególnych, są opinie dwóch biegłych sądowych, z których dowód został przeprowadzony w przedmiotowej sprawie.

W opinii z dnia 28 maja 2012 roku wydanej przez M. M. biegłego specjalistę organizacji i zarządzania przemysłem oraz bhp wskazano, że okres pracy wnioskodawcy w charakterze kierownika zmiany (...) jest pracą w szczególnych warunkach, bowiem praca ta polegała na bezpośrednim dozorze nad pracownikami zatrudnionymi w (...) w warunkach szczególnych. Praca taka została wskazana w wykazie A, dział XIV, poz. 24, pkt 1. Natomiast oceniając charakter zatrudnienia wnioskodawcy na stanowisku specjalisty ds. eksploatacji i specjalisty ds. intensyfikacji biegły podkreślił, że prace te wiązały się przeważnie z pracą biurową, koncepcyjną, projektową i analityczną wykonywaną w biurze dyrekcji, natomiast wykonywane kontrole w terenie dotyczyły oceny przestrzegania reżimu technologicznego i eksploatacji maszyn i urządzeń i nie podlegali mu pracownicy bezpośrednio zatrudnieni na (...). Zdaniem biegłego stanowisk tych nie można zakwalifikować jako pracy w szczególnych warunkach.

W związku z zarzutami wnioskodawcy do opinii biegłego Sąd dopuścił dowód z opinii innego biegłego z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

W opinii z dnia 8 września 2012 roku biegły R. K. zgodził się z poprzednią opinią biegłego M. M. odnośnie oceny charakteru zatrudnienia wnioskodawcy na stanowiskach kierownika zmiany, specjalisty ds. eksploatacji oraz specjalisty ds. intensyfikacji wykonywanych w (...) S.A. Oddział w S..

Sąd dał w całości wiarę opiniom biegłych sądowych uznając je za wiarygodne, bowiem ich wnioski końcowe, a także ich uzasadnienie są zgodne z obowiązującymi przepisami prawa oraz z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, zostały sporządzone przez biegłych właściwych specjalności posiadających odpowiednie wykształcenie i przygotowanie zawodowe oraz doświadczenie w pracy w górnictwie.

W świetle powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Krośnie uznał odwołanie K. G. za nieuzasadnione, a zaskarżone decyzje ZUS za trafne i odpowiadające prawu, tj. art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 2008r., nr 237, poz. 1656), z uwagi na brak wystąpienia u wnioskodawcy przesłanki warunkującej nabycie prawa do dochodzonego przez niego świadczenia.

W podstawie prawnej wyroku oprócz wyżej wskazanego przepisu prawa materialnego powołany też został art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego złożył pełnomocnik wnioskodawcy zarzucając:

- sprzeczność istotnych ustaleń Sądu Okręgowego z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, wskutek naruszenia przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, gdyż w konsekwencji doprowadziło do nieprawidłowej oceny przesłanek przyznania prawa do emerytury pomostowej tj. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c.;

- naruszenie art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych, art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz z wykazem A stanowiącym załącznik do w/w rozporządzenia prowadzącą do odmowy przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej wobec błędnego uznania, że praca specjalisty ds. eksploatacji (...)oraz specjalisty ds. intensyfikacji, wykonywana przez ubezpieczonego była w przewarżającej mierze pracą biurową.

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyznanie prawa do emerytury pomostowej, względnie jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył co następuje:

Apelacja wnioskodawcy jest nieuzasadniona i jako taka na uwzględnienie nie zasługuje, wbrew bowiem podniesionym w niej zarzutom i przytoczonym na ich uzasadnienie twierdzeniom wyrok Sądu Okręgowego w Krośnie jest wyrokiem trafnym.

Na wstępie zauważyć wypadnie, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych granice rozpoznania przez sąd każdorazowo wyznacza treść zaskarżonej decyzji.

Spór w przedmiotowej sprawie koncentrował się na kwestii spełniania przez wnioskodawcę, wynikających z treści art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 237, poz. 1656 ze zm.) przesłanek ustalenia mu prawa do emerytury pomostowej, a w szczególności przesłanki posiadania okresu pracy w szczególnych warunkach wynoszącego co najmniej 15 lat.

We wskazanym powyżej zakresie Sąd I instancji przeprowadził stosowne postępowanie dowodowe, a w swych ustaleniach i wnioskach nie wykroczył poza ramy swobodnej oceny wiarygodności i mocy dowodów wynikające z przepisu art. 233 k.p.c., nie popełnił też uchybień w zakresie zarówno ustalonych faktów, jak też ich kwalifikacji prawnej, które mogłyby uzasadnić ingerencję w treść zaskarżonego orzeczenia.

W konsekwencji, tut. Sąd Apelacyjny oceniając jako kompletne i prawidłowe ustalenia faktyczne oraz rozważania prawne dokonane przez Sąd I instancji uznał je za własne, co oznacza, że zbędnym jest ich szczegółowe powtarzanie w uzasadnieniu wyroku Sądu Odwoławczego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 r., I PKN 339/98, OSNAPiUS z 1999 r., z. 24, poz. 776).

Zgodnie z art. 4 ustawy z 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656 ze zm.), zacytowanym w całości przez Sąd I instancji, prawo do emerytury pomostowej przysługuje pracownikom urodzonym po 1948r., którzy już przed 1 stycznia 1999 r. wykonywali prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywali pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 powołanej wyżej ustawy prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane

w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Z kolei według ust. 3 art. 3 prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwości należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu i życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

Przepisy dotychczasowe to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U Nr 8, poz. 43 ze zm.) oraz przepisy resortowe wydane dla poszczególnych branż.

Ubezpieczony otrzyma prawo do tego świadczenia po osiągnięciu obniżonego wieku emerytalnego, udowodnieniu ogólnego i szczególnego stażu pracy oraz rozwiązaniu stosunku pracy.

W wykazie A Dział XIV poz. 24 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. wymieniona jest praca, której wykonywanie przypisał wnioskodawcy jego pracodawca w świadectwie pracy z 5 września 2011r.

Wnioskodawca pracę w warunkach szczególnych próbował wykazać również zeznaniami świadków, jednakże Sąd Okręgowy weryfikując to stanowisko przeprowadził dowód z opinii biegłych ds. organizacji i zarządzania przemysłem, którzy w swoich opiniach jednoznacznie wykluczyli możliwość uznania pracy wnioskodawcy w okresach od dnia 1 stycznia 1982 r. do dnia 31 marca 1986 r., od dnia 1 kwietnia 1986 r. do dnia 21 września 1986 r., w dniu 28 września 1986 r., od dnia 11 października 1986 r. do dnia 15 listopada 1987 r., od dnia 22 listopada 1987 r. do dnia 14 kwietnia 1988 r., od dnia 15 listopada 1990 r. do dnia 13 stycznia 1991 r., od dnia 15 stycznia 1991 r. do dnia 17 stycznia 1991 r. i od dnia 19 stycznia 1991 r. do dnia 5 lutego 1991 r. w czasie zatrudnienia w Polskim (...)Oddział w S. na stanowiskach specjalisty ds. eksploatacji oraz specjalisty ds. intensyfikacji jako pracy w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu Apelacyjnego – mając na uwadze wyniki postępowania dowodowego – należy zaakceptować stanowisko Sądu I instancji, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie wskazuje na to, by skarżący w spornych okresach, pracując na stanowiskach: specjalista ds. eksploatacji oraz specjalista ds. intensyfikacji wykonywał prace wymienione w Wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r.

Bez wymienionego wyżej okresu – nawet przy zaliczeniu do okresu pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia wnioskodawcy jako kierownika zmiany w (...)Oddział w S. od 10 października 1980r. do 1 grudnia 1980r. oraz od 8 grudnia 1980r. do 31 grudnia 1981r., wnioskodawca nie legitymuje się okresem pracy w warunkach szczególnych co najmniej 15 lat.

W pozostałych zakwestionowanych przez organ rentowy okresach wnioskodawca nie wykonywał takiej pracy choćby z tego powodu, że do jego obowiązków nie należało nadzorowanie pracy pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach na kopalni, bowiem jako specjalista kontrolował jedynie sposób wdrażania projektów przez niego opracowanych, a nadto opracowywanie takich projektów oraz inna praca administracyjno-biurowa nie zezwalała wnioskodawcy na stałą obecność na terenie kopalni, i sprawowania dozoru inżyniersko – technicznego.

W świetle powyższych rozważań Sąd Apelacyjny wyrok Sądu I instancji oddalający odwołanie wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej ustalenia prawa do emerytury pomostowej uznał za trafny i zgodny z prawem.

Tak więc zarzuty zawarte w apelacji odwołującego uznać należało jedynie za polemikę z prawidłowymi i rzetelnymi ustaleniami Sądu Okręgowego.

W świetle powyższych rozważań Sąd Apelacyjny podzielił ocenę faktyczną i prawną sprawy dokonaną przez Sąd Okręgowy i w konsekwencji apelację K. G. jako nieuzasadnioną oddalił stosownie do art. 385 kpc.